

Jerusalem den 21 september 2006

Kära vänner!

För en vecka sedan återvände jag hem till Jerusalem, åtminstone fjorton dagar senare än planerat. Det berodde på att min mor i början av augusti måste akutopereras för tarmvred, vilket tog rejält på hennes krafter. Jag är så tacksam att jag var i Sverige, och att jag kunde stanna så pass länge. Nu fick jag till min stora glädje se hur hon återhämtade sig och blev lite starkare dag för dag. Om allt går väl beräknas hon inom kort kunna lämna sjukhemmet där hon nu vårdas och återvända hem. Mot den bakgrunden kändes det lättare att lämna henne.

Här njuter vi av den skönaste högsommar som tänkas kan med temperaturer över 30 grader varenda dag och ljuvligt ljumma kvällar. Marknaden sprakar i regnbågens färger med drivor av årstidens allehanda frukter – vindruvor, granatäpplen, plommon, persikor, nektariner, fikon, dadlar, meloner, ja, jag kan inte räkna upp dem alla.

Dessutom går vi in i den tid på året som präglas av högtider under tre veckors tid. Det börjar i morgon kväll med *rosh hashana*, alltså nyåret, då år 5767 enligt judisk tideräkning går in. Tio dagar senare, alltså den 2 oktober, är det *jom kippur*, försoningsdagen, och 7-14 oktober firar vi *sukkot*, lövhyddohögtiden. Detta är den festrikaste delen av året, och man känner redan glädje och förväntan här i Jerusalem. När man avslutar ett telefonsamtal eller skiljs åt i affären eller på gatan, önskar man varandra *shana tova*, "gott nytt år", och *chag sameach*, "glad fest".

Högtidsstämningen förhöjs i år också av att den muslimska fastemånaden *ramadan* infaller samtidigt; den börjar i övermorgon. Även om man fastar på dagen, festar man på kvällen långt in på natten. Det är en tid som ingen annan på året att träffas och umgås och glädja sig tillsammans med släkt och vänner – precis som de judiska högtiderna. Ja, det är verkligen ett stort privilegium att få uppleva denna tid just här, där religionerna lever och högtiderna sätter en så stark prägel på tillvaron.

När vi nu är inne på detta tema, vill jag gärna avge en liten rapport om distributionen av min bok *Tid för Gud: Judiska och kristna perspektiv på de judiska högtiderna*, som jag med glädje ägnade mig åt under sommaren. Det var verkligen roligt att få in alla beställningar och ha tid att personligen dedicera böckerna till er. Sammanlagt har nog närmare tusen exemplar spridits av de tretusen som Jubileumsfonden har bekostat. Produktionen av en sådan här bok är inte billig. Därför är det med stor tacksamhet jag nu å Jubileumsfondens och mina egna vägnar framför ett

mycket varmt tack för de välbehövliga gåvor som kommit in. Jag vill också tacka för alla trevliga hälsningar jag fått ta emot. Vi hoppas att boken ska fortsätta spridas. Den som önskar fler exemplar kan beställa dem mot en frivillig gåva till fonden hos Anita Taranger, Oxelgatan 26, 565 33 Mullsjö, tel. 0392-36021, eller via e-post: goran.larsson@judiskkristnarelationer.se Det går också bra att köpa boken direkt på Arcus förlag, Box 1026, 221 04 Lund; www.arcusforlag.se; order@arcusforlag.se .

Tack vare er generositet kan fondens arbete fortsätta. Nya projekt väntar, och vi vill göra vårt allra bästa för att era gåvor på bästa sätt blir omsatta i handling. Vill ni läsa Jubileumsfondens årsredovisning, kan ni göra det på vår hemsida, där den nu finns utlagd. Ni kan också kontakta mig, så ska jag se till att ni får den på posten.

Apropå hemsidan, kan jag inte göra någon hemlighet av att jag försummat den gravligt, vilket alla kan se som gått in på den. Det är jag ledsen för. Det är bara så, att datorer inte ingår i min närmaste vänskapskrets, och det känner de troligen av. Nu ska jag emellertid se till att hemsidan fräschas upp i någon mån, samtidigt som jag både ber om ursäkt och förståelse för att den nog aldrig kommer att stå sig särskilt bra i den hårda konkurrensen om uppmärksamheten på det världsvida nätet. E-post är dock något fantastiskt, det tycker till och med jag. Det är snabbt, billigt och opretentiöst. Därför är jag tacksam om ni som får detta rundbrev med den vanliga posten men har en e-postadress låter mig veta det, så hamnar ni i e-postregistret i fortsättningen.

Jag vill också nämna en annan sak som några av fondens vänner påmint oss om nu i sommar. De har nämligen skänkt gåvor till fonden i samband med födelsedagar, bröllop och begravning. Därför har jag nu designat ett minnesblad för alla som önskar uppvakta med en gåva till fonden. Ni behöver bara meddela mig eller Anita Taranger (se ovan), så skickar vi ut en vacker och värdig hälsning till de berörda.

Vad gäller den närmaste framtiden, ska jag i höst bearbeta min kommentar till Andra Mosebok, *Uppbrottet*, som länge varit slut på förlaget. Arcus förlag kommer att ge ut den nya utgåvan nästa år.

Jag räknar med att vara i Sverige från mitten av februari och en månad framåt nästa år. Som vanligt vill jag då försöka hinna med att besöka så många platser som möjligt. Jag kommer visserligen att prioritera fortbildning bland präster och pastorer och andra medarbetare i kyrkan men vill gärna lägga in föredrag på kvällarna. Hör gärna av er i god tid, för programmet tenderar att bli fullt ganska snabbt.

Många undrar nog hur det känns att komma tillbaka med tanke på den turbulenta och tragiska sommaren och hur den påverkat läget nu. Det allra första jag gjorde när jag kom tillbaka var att ringa så många jag

kunde komma på för att förvissa mig om att de och deras närmaste mådde bra. Situationen är lugn här i Jerusalem. Om jag inte visste vad som hände i somras, skulle jag inte märka något särskilt utöver den spänning som alltid råder. Det som för min egen del hittills mest påmint om kriget i somras är bristen på turister. Planet hit var bara halvfullt, och till skillnad från i våras ser man nu ytterst få grupper och turistbussar. Den resa som jag själv skulle medverka i nu i oktober blev uppskjuten ett år. När beslutet måste fattas i augusti var situationen fortfarande osäker, och inte minst med tanke på de hemmavarande anhöriga kändes det riktigt att invänta lugnare tider.

På nyheterna diskuterar man främst de kidnappade soldaternas frigivning, som man hoppas ska kunna ske nu till nyåret. Ett annat stort ämne är ansvarsfrågan, det vill säga både varför så många misstag begicks under kriget och hur man ska kunna förebygga att de upprepas i framtiden. Det är heller inte att ta miste på att den stora hjärtefrågan är om och i så fall hur man ska kunna finna en långsiktig lösning på den konflikt som krävt så många offer på båda sidor. Man kan bara hoppas att allt fler ska inse att inga militära lösningar kan skapa den fred som de allra flesta längtar efter.

Kanske är den allra viktigaste nyårsönskan därför *shenat shalom*, "ett fredens år". Jag hör den dagligen, och nu gör jag den också till min, när jag säger *SHANA TOVA* till våra judiska vänner. Jag tänker då också på det säkerhetshot som vilar över judiska församlingar och institutioner på många håll i Europa och sorgligt nog också i Sverige. Må detta år bli ett år då öppen och dold antisemitism, inte sällan under politisk förklädnad, får se sig om efter nya jaktmarker - utan att finna några!

De varmaste hälsningar till er alla!

Er tillgivne



Göran Larssons jubileumsfond för judisk-kristna relationer:

Adress i Israel: Hatekufa 17/4, 92628 Jerusalem;

tel. 00972-2 648 1979 eller 00972-50 685 0346 (mobil)

E-postadress: goran.larsson@judiskkrstnarelationer.se

Hemsida: www.judiskkrstnarelationer.se

PlusGiro (Postgiro) 195 85 45-4